

Către: Eugeniu OSMOCHESCU, Viceprim-ministru, Ministru al Dezvoltării Economice și Digitalizării

Către: Andrian GAVRILIȚA, Ministru al Finanțelor

Nr. 44 din 15 aprilie 2026

Ref.: Avizul AmCham Moldova la proiectul hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea Programului de dezvoltare a serviciilor poștale moderne și competitive și la a doua consultare publică a proiectului legii pentru modificarea Legii comunicațiilor poștale

Stimate Domnule viceprim-ministru,

Stimate Domnule Ministru,

Vă salutăm din numele Asociației Patronale „Camera de Comerț Americană din Moldova” (în continuare „AmCham Moldova”).

Cu privire la examinarea repetată a proiectului de modificare a Legii comunicațiilor poștale

Urmare a examinării repetate a **proiectului legii pentru modificarea Legii comunicațiilor poștale nr. 36/2016**, menționăm că, anterior, prin [scrisoarea AmCham Moldova nr.10 din 6 februarie 2026](#), a fost prezentat avizul Comunității în ceea ce ține de proiectul legii pentru modificarea Legii comunicațiilor poștale, respectiv, vă rugăm să considerați repetat toate propunerile/comentariile înaintate în acel aviz.

De asemenea, urmare a ședinței din 10 aprilie, desfășurate de către dna Iliev, secretar de stat (activitate, pentru care îi aducem sincere mulțumiri), atragem suplimentar atenția asupra necesității înțelegerii rolului și efectelor per care le au, în particular, două prevederi din proiectul propus:

- 1.** Crearea unui **fond special**, fără a realiza în avans o analiză și un audit veritabil, autentic, nu doar financiar al proceselor operaționale, repartizarea sarcinilor în cadrul oficiilor poștale și timpului efectiv alocat realizării sarcinilor pentru compensarea cărora se dorește instituirea Fondului, este nimic mai mult decât ingerință în piața liberă de desfășurare a serviciilor poștale, urmând a fi considerate scheme de ajutor de stat dedicate, declarate și semnalate corespunzător, dacă se dorește susținerea operatorului poștal unic ("Poșta Moldovei"), fără a pune pe seama concurenților susținerea unei activități care nu se dovedește clar că ar avea nevoie sau care nu ar putea fi susținută, similar, altor state, din bugetul de stat, după realizarea auditelor și analizelor corespunzătoare.

Mai ales ținând cont de 2 factori: (i) instituirea Fondului e o activitate lăsată la discreția autorităților naționale și nu este o prevedere obligatorie prevăzută de directive sau regulamente adiacente; (ii) susținerea activității unei întreprinderi profitabile de către concurenți fără o justificare veritabilă este un nonsens economic și poate fi considerată un abuz față de piața liberă.

Programul prevede expres, la obiectivul specific 2.1, acțiunea 2.1.2 „Implementarea mecanismului de compensare a costului net al serviciului poștal universal”, indicând drept surse de finanțare „Contribuțiile furnizorilor de servicii poștale / Buget de stat pentru partea neacoperită integral”. Prin urmare, însăși arhitectura Programului stabilește ca sursă primară de acoperire a costului net contribuțiile operatorilor de piață, iar bugetul public intervine numai subsidiar, pentru partea rămasă neacoperită. Considerăm că această abordare este greșită în principiu. Serviciul poștal universal reprezintă o obligație de interes public impusă în vederea asigurării coeziunii teritoriale, incluziunii

sociale și accesului nediscriminatoriu la servicii esențiale. În mod firesc, o asemenea obligație ține de politica publică a statului și, dacă generează un cost net excesiv, soluția primară trebuie să fie ajustarea cadrului tarifar și a eficienței operatorului desemnat, fie, după caz, compensarea prin instrumente bugetare și prin mecanisme conforme legislației în materie de ajutor de stat, nu transferul direct al poverii asupra concurenților operatorului desemnat. Cu alte cuvinte, propunerea nu trebuie privită ca o simplă măsură tehnică de „echilibrare” a pieței, ci ca o opțiune de politică publică ce schimbă distribuția sarcinii financiare în sector: în loc ca statul să gestioneze costul unei obligații publice prin propria politică bugetară și prin exercitarea responsabilă a prerogativelor de fondator asupra întreprinderii de stat, Programul mută sarcina asupra participanților privați la piață. Această mutare este cu atât mai problematică cu cât Programul însuși promovează obiectivul dezvoltării unor servicii „moderne și competitive”, iar contribuțiile obligatorii impuse operatorilor privați reduc capacitatea lor de investiție, inovare și extindere.

Legea comunicațiilor poștale nr. 36/2016 stabilește cadrul juridic al pieței și prevede expres că Guvernul urma să aprobe „mecanismul de finanțare și compensare a costului net al furnizării serviciilor poștale din sfera serviciului poștal universal”. În același timp, legea este construită pe principiul unei piețe liberalizate, în care autoritatea de reglementare trebuie să asigure concurența loială și colaborarea cu Consiliul Concurenței în vederea prevenirii denaturării concurenței. Din această perspectivă, simpla includere în Program a formulei „contribuțiile furnizorilor de servicii poștale” nu este suficientă. Un asemenea mecanism nu poate fi tratat ca o consecință automată a existenței serviciului universal. Pentru a fi admisibil, el trebuie să fie susținut de o metodologie clară și verificabilă privind: - - - - determinarea costului net real al obligației de serviciu universal; delimitarea strictă între activitățile din sfera serviciului universal și activitățile comerciale competitive; stabilirea caracterului efectiv excesiv al sarcinii; justificarea bazei de calcul a contribuțiilor; excluderea oricărei supra-compensări. În lipsa acestor elemente, Programul nu descrie un mecanism juridic și economic complet, ci doar anunță o redistribuire de sarcină în favoarea operatorului desemnat. Aceasta este insuficientă pentru un act de politici publice care anticipează modificarea Legii nr. 36/2016 și instituirea unui mecanism cu impact direct asupra tuturor participanților la piață.

În forma actuală, mecanismul propus nu este problematic doar prin impactul său imediat asupra pieței poștale, ci și prin faptul că poate institui un precedent periculos de politică publică și reglementare. Odată admis principiul că insuficiențele financiare ale operatorului de stat pot fi acoperite prin contribuții impuse concurenților săi, există riscul real ca acest mecanism să fie extins în timp, ca valoarea contribuțiilor să fie majorată în funcție de persistența dificultăților economice ale Î.S. „Poșta Moldovei” și ca piața să devină, în mod repetat, instrumentul de compensare al dezechilibrelor operatorului desemnat. Totodată, validarea unei asemenea abordări ar putea genera o practică improprie și în alte sectoare, în care ineficiența, întârzierea reformelor sau povara financiară a unor entități publice ar putea fi transferate asupra sectorului privat, în loc să fie abordate prin instrumentele legitime ale statului: guvernanță corporativă, reformă managerială, politică bugetară și mecanisme conforme legislației privind ajutorul de stat. Din această perspectivă, proiectul trebuie revizuit nu doar pentru a elimina riscurile juridice și concurențiale imediate, ci și pentru a evita consacrarea unei practici regulatorii greșite, susceptibile să afecteze pe termen lung mediul concurențial și încrederea investitorilor.

O asemenea evoluție ar fi contrară principiilor unei economii concurențiale sănătoase. Sectorul privat nu poate fi tratat ca un rezervor subsidiar de finanțare pentru disfuncționalitățile sau neperformanțele entităților publice. În caz contrar, s-ar ajunge la o practică prin care ineficiența managerială, întârzierea reformelor sau lipsa unei politici publice coerente nu mai sunt corectate la sursă, ci externalizate asupra operatorilor privați, care suportă suplimentar costuri ce nu derivă din propria lor activitate, ci din dificultățile altor entități. Aceasta ar submina principiul neutralității concurențiale, ar distorsiona stimulentele economice și ar transmite un semnal negativ investițional întregului mediu de afaceri. Mai mult, statul nu trebuie să creeze impresia că, ori de câte ori o întreprindere publică aflată pe o piață concurențială întâmpină dificultăți în acoperirea costurilor sale, soluția legitimă este instituirea unei contribuții obligatorii în sarcina celorlalți participanți la piață. O asemenea practică ar

afecta în mod direct încrederea investitorilor, previzibilitatea reglementării și principiul potrivit căruia fiecare participant economic suportă propriile riscuri și propriile consecințe de eficiență, cu excepția cazurilor strict și transparent reglementate de compensare a unei obligații publice reale, demonstrate și controlate.

Având în vedere cele expuse, considerăm că proiectul trebuie revizuit substanțial, după cum urmează:

- a) Excluderea, în forma actuală, a mecanismului propus și a oricărei referințe la finanțarea costului net al serviciului poștal universal prin contribuțiile furnizorilor de servicii poștale.
- b) Eliminarea din Program, în forma actuală, a oricărei soluții normative sau de politică publică ce presupune transferarea asupra furnizorilor de servicii poștale a costului net al serviciului poștal universal, inclusiv prin contribuții directe, mecanisme sectoriale de compensare sau alte formule echivalente. În concluzie, susținem obiectivul modernizării serviciilor poștale, însă nu putem susține instituirea unui mecanism care transferă asupra operatorilor privați costurile și vulnerabilitățile economice ale operatorului istoric de stat.

O asemenea soluție este discutabilă juridic, denaturează concurența, reduce capacitatea investițională a pieței și creează un precedent periculos: acela că dificultățile financiare ale unei entități publice active pe o piață concurențială pot fi compensate prin sarcini suplimentare impuse sectorului privat. Un astfel de precedent riscă să se consolideze în timp în interiorul sectorului poștal, prin majorarea succesivă a contribuțiilor, și să fie invocat ulterior și în alte sectoare, ceea ce este incompatibil cu principiile neutralității concurențiale, responsabilității economice și previzibilității reglementării.

2. Instituirea unei limite de **31.5 kg per colet**, fără a ține cont de specificul modului de asamblare și transportare a coletelor, în special, internaționale, dar și a prevederilor fiscale aferente TVA din legislația națională, care oferă dreptul de restituire a TVA la cargo (ceea ce nu sunt colete), ar putea duce la cheltuieli suplimentare considerabile pe partea de restituire a TVA aferente.

Mai mult ca atât, în scopul aplicării obligațiilor de transparență, raportare și supraveghere prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 2018/644 privind serviciile de livrare transfrontalieră a coletelor, noțiunea de colet poștal include obiectele poștale cu o greutate de până la 31,5 kg, iar stabilirea acestei greutăți maxime are exclusiv rolul de delimitare a domeniului de aplicare a Regulamentului (UE) 2018/644 și nu constituie o limitare legală a greutății maxime admise pentru un colet poștal, care rămâne supusă legislației naționale în materie poștală, de transport, securitate și protecția muncii, precum și condițiilor contractuale ale furnizorilor de servicii. În acest context, este de menționat că pct. 14 al Regulamentului (UE) 2018/644 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 aprilie 2018 privind serviciile de livrare transfrontalieră de colete, stabilește expres că *"Prezentul regulament nu modifică definiția expedierii poștale de la articolul 2 punctul 6 din Directiva 97/67/CE și nici definițiile naționale care se întemeiază pe aceasta."*

Iar ținând cont de aceea că legea în vigoare (art.10 alin.(3)) conține norme ce țin de dimensiunile minime și maxime, precum și greutatea trimiterilor poștale care ar urma să se stabilească de către furnizorul de servicii poștale, nu este clar cum introducerea în noțiuni a limitării date ar putea fi o transpunere veritabilă și funcțională a Aquis-ului.

Astfel, propunem următoarea formulă:

- A. Textul definiției curente să rămână nemodificat (nu se completează cu 31.5 kg);
- B. Textul legii se completează cu următoarele 2 alineate:

"() În scopul aplicării obligațiilor de transparență, raportare și supraveghere prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 2018/644 privind serviciile de livrare transfrontalieră a coletelor, noțiunea de colet poștal include obiectele poștale cu o greutate de până la 31,5 kg.

() Stabilirea acestei greutăți maxime are exclusiv rolul de delimitare a domeniului de aplicare a Regulamentului (UE) 2018/644 și nu constituie o limitare legală a greutății maxime admise pentru un colet poștal, care rămâne supusă legislației naționale în materie poștală, de transport, securitate și protecția muncii, precum și condițiilor contractuale ale furnizorilor de servicii."

Cu privire la Programul de dezvoltare

Urmare a examinării [hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea Programului de dezvoltare a serviciilor poștale moderne și competitive](#) (scrisoarea MDED nr.14-1111 din 01.04.2026), intervenim cu următoarele comentarii:

Din start, atragem atenția că programul se prezintă ca un instrument de dezvoltare a unor servicii poștale „moderne și competitive”. Cu toate acestea, mecanismul propus la pct. 2.1.2 produce efectul invers: reduce resursele financiare ale operatorilor privați și le transformă într-o sursă de susținere a operatorului istoric de stat. Or, concurența reală și modernizarea sectorului presupun ca investitorii și furnizorii privați să fie încurajați să dezvolte soluții logistice, rețele, tehnologii și servicii noi, nu să suporte sarcini suplimentare pentru finanțarea modelului public existent. Mai mult, datele ANRCETI arată că exact segmentele unde concurența privată este mai activă – coletele, pachetele mici, livrările rapide și fluxurile transfrontaliere – sunt segmentele care dinamizează piața. De aceea, orice intervenție normativă care extrage resurse din acești operatori trebuie privită cu precauție sporită, întrucât ea poate submina motorul de creștere al pieței pe care Programul declară că îl susține.

Programul menționează nu doar compensarea costului net, ci și o serie de proiecte investiționale și operaționale importante în beneficiul Î.S. „Poșta Moldovei”: centru de e-fulfillment, dezvoltarea serviciului de livrare rapidă în 24 ore, optimizarea rutelor de livrare internă, construcția centrului național de sortare, echipamente automate de sortare, sistem de management logistic integrat, digitalizarea documentelor, integrarea cu platforme guvernamentale și alte măsuri. Această acumulare de intervenții este de natură să ridice o întrebare legitimă: unde se termină compensarea strictă a costului obligației publice și unde începe finanțarea dezvoltării comerciale și a consolidării competitive a operatorului desemnat? Fără un regim de separare contabilă riguros, fără audit extern al costului net, fără interdicția expresă de utilizare a compensației pentru activități comerciale și fără un mecanism anual de verificare și regularizare, există riscul ca mecanismul propus să genereze supra-compensare sau subvenționare încrucișată. Din punct de vedere juridic și concurențial, este inacceptabil ca operatorii privați să contribuie, direct sau indirect, la finanțarea extinderii logistice și comerciale a unui concurent de stat, sub acoperirea noțiunii de „cost net al serviciului universal”. În această materie, standardul de precizie și control trebuie să fie unul foarte înalt.

În final, Legea nr. 139/2012 privind ajutorul de stat definește ajutorul de stat ca orice măsură de sprijin care, cumulativ, este acordată din resurse de stat, conferă un avantaj economic, este selectivă și denaturează sau riscă să denatureze concurența. Legea prevede expres că orice intenție de acordare a unui ajutor de stat sau de modificare a unui ajutor existent în baza unui proiect de act juridic trebuie notificată Consiliului Concurenței. Totodată, actele juridice prin care se intenționează acordarea ajutoarelor trebuie să prevadă cel puțin obiectivul, temeiul legal, beneficiarii, perioada de aplicare, valoarea totală și mecanismul de monitorizare. În măsura în care Programul prevede că partea neacoperită a costului net urmează a fi acoperită din bugetul de stat, devine evident că ne aflăm în zona unei scheme potențiale de sprijin selectiv în beneficiul unui operator concret – Î.S. „Poșta Moldovei”. Prin urmare, orice asemenea mecanism trebuie construit și verificat în prealabil prin prisma regulilor de ajutor de stat și a controlului Consiliului Concurenței. În lipsa unei structuri complete și a unei notificări

corespunzătoare, proiectul riscă să anticipeze o măsură de sprijin care ulterior poate fi calificată ca ajutor ilegal sau utilizat abuziv, cu consecințele de rigoare, inclusiv recuperarea. În plus, însăși legea privind ajutorul de stat precizează că măsurile generale de sprijin nu constituie ajutor de stat, pe când măsurile selective da. Or, sprijinul orientat către Î.S. „Poșta Moldovei”, combinat cu obligația operatorilor privați de a contribui la costul net al acesteia, nu este o măsură generală, ci una selectivă. Tocmai de aceea Programul, în forma actuală, trebuie revizuit astfel încât să nu instituie implicit o schemă de sprijin fără descrierea tuturor garanțiilor legale necesare.

1. Introducere

Menționăm că documentul elaborat se bazează pe norme comunitare învechite, care urmează a fi substituite în anul 2028 prin noul cadru legislativ european privind serviciile de livrare („EU Delivery Act”). În Programul său de lucru pentru 2026, Comisia Europeană a anunțat deja intenția de a actualiza normele privind serviciile poștale, inclusiv prin comasarea Directivei 97/67/CE și a Regulamentului (UE) 2018/644.

Reforma la nivelul UE va pune accent pe livrare ca serviciu, urmărind asigurarea accesului universal la servicii accesibile, promovarea concurenței loiale și consolidarea protecției consumatorilor.

2. Analiza situației

În ceea ce privește argumentele bazate pe scăderea volumului trimiterilor poștale, considerăm că acestea necesită o interpretare mai nuanțată. Datele respective indică faptul că activitatea oficiilor poștale este orientată în mare parte către livrările B2C (e-commerce), și nu către serviciile poștale tradiționale garantate. În aceste condiții, nu este clar în ce măsură serviciul universal constituie cauza directă a nerentabilității oficiilor.

Totodată, afirmația privind obligația furnizorului serviciului poștal universal (FSPU) de a menține rețeaua actuală de oficii nu este susținută de referințe la analize sau audituri relevante (interne sau externe).

În același timp, chiar documentul evidențiază unele cauze structurale ale performanței reduse:

- rigiditatea rețelei poștale, care nu răspunde cerințelor e-commerce (program extins, livrări rapide);
- capacitatea limitată de a oferi servicii competitive B2C, ceea ce afectează dezvoltarea economică locală.

3. Standarde de calitate și serviciul universal

Referirile la „standardele de calitate” și accesul la serviciul universal nu sunt suficient clarificate. Documentul nu definește aceste standarde și nici nu propune revizuirea lor în raport cu evoluțiile din alte state membre UE.

În context european, statele membre beneficiază de flexibilitate în ajustarea parametrilor serviciului universal, în baza Directivei 97/67/CE (modificată prin Directiva 2008/6/CE), pentru a asigura sustenabilitatea financiară.

Exemple relevante din UE includ:

- **Digitalizare (e-substituție):**
 - ✓ reducerea gamei de servicii incluse în obligația universală;
 - ✓ introducerea alternativelor digitale (ex. scrisoare electronică recomandată);
- **Depopulare și geografie:**
 - ✓ reducerea frecvenței livrărilor în zone rurale;
 - ✓ înlocuirea oficiilor fizice cu puncte poștale sau lockere;
- **Exemplu concret:**

Țările de Jos analizează extinderea termenului de livrare pentru scrisori la 48–72 ore pentru menținerea sustenabilității serviciului.

4. Obiective generale și concurență

Observăm că documentul face referire repetată la concurența directă între FSPU și alți operatori. Considerăm că un program guvernamental nu poate avea ca obiectiv creșterea competitivității unui actor individual de pe piață. Aceasta reprezintă responsabilitatea managementului companiei respective și nu poate constitui obiectiv de politică publică, întrucât ar putea genera distorsiuni concurențiale și ar contraveni principiilor economiei de piață.

5. Modernizarea infrastructurii și digitalizarea

Măsurile propuse în această secțiune sunt, în mare parte:

- fie deja implementate (ex. tracking online);
- fie formulate generic („automatizarea proceselor logistice”), fără claritate operațională.

Nu este clar:

- ce operatori au fost consultați;
- care este rolul legal al Guvernului în implementarea acestor procese la nivel de operatori privați.

6. Guvernanță corporativă și resurse umane

Există o inconsecvență între:

- constatarea creșterii numărului de oficii nerentabile (de la 500 în 2024 la 610 în primele 9 luni din 2025);
- și obiectivul de extindere a resurselor umane.

Aceasta ridică întrebări privind coerența economică a măsurilor, în special în contextul:

- scăderii cererii pentru serviciile poștale tradiționale;
- creșterii ponderii e-commerce.

7. Mecanismul de finanțare a serviciului universal

Referitor la poziția Ministerului Finanțelor, considerăm că argumentele invocate se aplică în egală măsură și soluției alternative de finanțare prin contribuțiile operatorilor.

În lipsa:

- definirii conceptului de „sarcină injustă”;
- mecanismelor clare de evaluare;

nu poate fi fundamentată o strategie de finanțare pe baze teoretice sau „fonduri virtuale”.

8. Abordarea limitată la nivel de operator vs. abordare de sector

Considerăm necesar de subliniat că, în forma actuală, Programul este centrat preponderent pe modernizarea furnizorului serviciului poștal universal, fără a reflecta în mod suficient caracterul sistemic al sectorului.

Serviciile poștale moderne sunt intrinsec legate de:

- evoluția comerțului electronic,
- infrastructura logistică,
- infrastructura de transport și conectivitate internațională.

În aceste condiții, dezvoltarea sectorului nu poate fi realizată eficient prin intervenții focalizate asupra unui singur operator, ci necesită o abordare integrată, la nivel de ecosistem.

9. Deficitul de infrastructură critică la nivel de sistem

Programul nu abordează suficient problema infrastructurii critice necesare funcționării unui sector modern de livrări.

În mod particular, se remarcă lipsa:

- capacităților de procesare a ULD-urilor (Unit Load Devices) în transportul aerian;
- infrastructurii moderne de scanare și securitate;
- capacităților de sortare automatizată și e-fulfilment la scară relevantă.

Aceste elemente reprezintă infrastructură de sistem, a cărei dezvoltare:

- nu poate fi susținută eficient de un singur operator;
- necesită modele de investiții partajate sau mecanisme de tip infrastructură deschisă.

Deși Programul face referire la anumite dintre aceste necesități, ele nu sunt transpuse în intervenții concrete, scalabile și accesibile întregului sector.

10. Parteneriate public-private – lipsa de claritate operațională

Programul menționează posibilitatea parteneriatelor public-private, însă fără a clarifica elemente esențiale precum:

- obiectul exact al parteneriatelor;
- tipul de infrastructură vizată;
- mecanismele de finanțare;
- condițiile de acces pentru alți operatori din piață.

În lipsa acestor clarificări, există riscul ca investițiile propuse (ex. centre de sortare sau e-fulfilment) să fie percepute ca infrastructură internă a unui operator, și nu ca infrastructură de interes public, deschisă și neutră din punct de vedere concurențial.

11. Blocaje structurale în ecosistemul e-commerce

Programul nu abordează o serie de blocaje structurale care limitează dezvoltarea serviciilor poștale moderne:

- lipsa interconectivității sistemelor IT între Serviciul Vamal și operatorii poștali/curierat;
- absența unor soluții funcționale pentru e-export și reimport (retururi);
- proceduri vamale neadaptate volumelor și specificului comerțului electronic.

Aceste aspecte au impact direct asupra competitivității sectorului și ar trebui tratate ca priorități de politică publică.

12. Dimensiunea de securitate și control

În contextul riscurilor crescute asociate utilizării canalelor poștale pentru contrabandă și trafic ilicit, Programul nu conține referințe la:

- investiții în infrastructură de control (scanere, sisteme de securitate);
- mecanisme moderne de gestionare a riscurilor.

Absența acestor componente poate genera, pe termen mediu, blocaje operaționale și presiuni regulatorii suplimentare asupra sectorului.

13. Claritatea intervențiilor privind e-commerce

Mai multe acțiuni din Program sunt formulate la un nivel prea general și necesită clarificare:

- **Integrarea IMM-urilor în platforme de comerț electronic**

Nu este clar dacă rolul vizat pentru Poșta Moldovei este unul:

- ✓ logistic,
- ✓ tehnologic,
- ✓ sau de intermediere.

- **Parteneriate cu platforme de e-commerce**

Limitarea la platforme locale nu reflectă realitatea pieței; integrarea în marketplace-uri internaționale ar trebui explicit menționată.

- **Facilitarea exporturilor**

Sunt necesare instrumente concrete, precum:

- ✓ implementarea IOSS,
- ✓ soluții DDP,
- ✓ integrarea cu operatori logistici internaționali,
- ✓ simplificarea procedurilor vamale.

- **Lansarea de servicii noi**

Este necesară definirea clară a tipului de servicii (logistice, financiare, digitale) pentru a permite monitorizarea implementării.

14. Valorificarea inițiativelor existente pentru IMM-uri

Programul nu valorifică suficient inițiativele deja existente în dezvoltarea capacităților IMM-urilor în e-commerce.

În acest sens, ar fi utilă:

- integrarea programelor de mentorat și suport existente;
- colaborarea cu instituții academice și programe dedicate (ex. programe de tip micro-master în e-commerce);
- ancorarea intervențiilor în ecosistemul deja dezvoltat.

15. Crearea unui Grup de lucru permanent pentru a încorpora opinia întregii industrii și a urmări implementarea veritabilă a Programului.

Vă rog să o considerați pe Veronica Sirețeanu, directoare adjunctă, în calitate de persoană de contact din partea AmCham Moldova (veronicasireteanu@amcham.md) pentru ulterioară interacțiune la acest subiect.

Cu această ocazie, AmCham Moldova apreciază deschiderea Ministerului dezvoltării economice și digitalizării și a Ministerului Finanțelor, exprimându-ne **disponibilitatea pentru detalierea comentariilor și propunerilor adresate în cazul unei ședințe dedicate.**

Cu respect,

Mila Malairău

Director Executiv

A.P. „Camera de Comerț Americană din Moldova”